

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-04534
Otsuse kuupäev 26.09.2024
Komisjoni koosseis Jüri Aava

Tarbija
Kaupleja Osaühing Import Auto (11248329)

Tarbija nõue Tarbija soovib puuduse parandamist sõidukil. Alternatiivselt lepingust taganeda.

Resolutsioon:

1. Jätta avaldus rahuldamata.

Asjaolud:

Tarbija ostis 12.12.2024 kauplejalt kasutatud sõiduki hübriidmootoriga, mille väidetav keskmine kütusekulu on 5,3 l/100 km. Kasutamisel näitas sõiduk tegelikku kütusekulu umbes 10 l/100 km. Tarbija pöördus kaupleja poole. Kaupleja andis omapoolsed selgitused, miks võivad näidud sellised olla ning andis soovitusel, kuidas kütusekulu kontrollida. Tarbija sõitis kaupleja soovitude järgi, kuid kütusekulu arvestus näitas 7,1 l/100 km. Kaupleja on korduvalt pakkunud tarbijal tuua sõiduk kaupleja juurde ülevaatamiseks, kuid tarbija väitel ei ole kaupleja pakkunud talle selleks aega ega andnud kinnitust, et tarbija saab tagasi korras ja avariivaba sõiduki.

Kaupleja seisukoht:

Kui tarbija esmakordselt kütusekulu probleemist teatas, võttis kaupleja sõiduki korralisse hooldusesse. Ühtlasi kontrolliti ka kütusekulu probleemi. Vigasid ega lekkeid kütusesüsteemis ei tuvastatud. Seega, kuivõrd sõidukil kehtis veel tehasegarantii, soovitas kaupleja pöörduda Info-Auto AS poole, et garantiikorras kontrollida sõidukil väidetavat viga. Tarbija garantiiteostaja poole ei pöördunud. Lisaks on kaupleja seisukohal, et kaupleja müügikuulutuses kütusekulu andmeid kajastatud ei olnud. Seega arvestades kõiki asjaolusid, mil sõiduk kasutab rohkem kütust - lumega suurem takistus veermikule, libedaga rakenduv nelikveo süsteem, mootori eelsoojendussüsteemi kasutus, on 7,1 l/100 km normaalne kütusekulu. Kaupleja pakkus korduvalt tarbijal sõiduk nende juurde ülevaatamiseks tuua ning kui selgub, et sõidukil on tehnilised probleemid, siis kaupleja kõrvaldab need, pakkudes tarbijale kaupleja poolt selleks ajaks asendusauto.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud põhjalikult dokumentaalsete tõenditega asub seisukohale, et avaldus tuleb jätta rahuldamata.

Tarbija ja kaupleja vahel oli võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 kohaselt sõlmitud müügileping, mis vastas tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. VÕS § 217¹ lg 1 kohaselt peab asi vastama lepingutingimustele ning lg 2 p-i 1 kohaselt loetakse asi lepingutingimustele vastavaks, kui selle kirjeldus, liik, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitud tingimustele. Müüja vastutab asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui mittevastavus on olemas juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko ülemineku ajal ostjale, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem (VÕS § 218 lg 1 esimene lause). Tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnunud lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega (VÕS § 218 lg 2²). Müüja vastutust hinnatakse mitmete erisätete alusel (vt ka nt Riigikohtu 30. novembri 2005. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-131-05, p-d 11, 13; 26. septembri 2007. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-71-07, p 14). Nendest tulenevalt vastutab müüja müüdud asja puuduse eest eelkõige siis, kui on täidetud järgmised tingimused:

- puudus oli olemas riisiko ülemineku ajal ostjale (VÕS § 218 lg 1);
- puudus ei tulenenud ostjast (VÕS § 101 lg 3);
- ostja ei teadnud lepingu sõlmimise ajal puudusest ega pidanudki teadma (VÕS § 218 lg 4);
- sõlmitud ei ole müüja vastutust piiravat kokkulepet või ei saa müüja sellele tugineda (VÕS §

221 lg 2);

- ostja on teatanud puudusest müüjale mõistliku aja jooksul pärast seda, kui ta puudusest teada sai või pidi teada saama, v.a kui teatamata jätmine on mõistlikult vabandatav (VÕS § 220 lg 3), puudus tekkis müüja tahtluse või raske hooletuse tõttu (VÕS § 221 lg 1 p 1) või kui müüja puudusest teadis või pidi teadma, kuid ei avaldanud seda ostjale (VÕS § 221 lg 1 p 2).

Sõiduki Volvo V60 müügileping sõlmiti poolte vahel 12.12.2023. Tarbija leidis, et müügilepingu sõlmimise ajal esitas kaupleja tarbijale valeandmeid sõiduki kütusekulu kohta. Sõidukit reklaamiti kui hübriidautot, mille keskmine kütusekulu on 5,3 l/100 km kohta. Tegelikult võttis sõiduk keskmiselt 9,5-10,2 l/100 km. Kaupleja kontrollis 26.02.2024 sõidukit korralise hoolduse käigus ning vigasid ega lekkeid ei tuvastanud. Kaupleja soovitas tarbijal pöörduda Volvo margiesinduse poole, kuna sõidukil kehtis tehasegarantii. Margiesindus soovitas tarbijale sõiduvõtteid, mille tulemusena langes keskmine kütusekulu 7,1 l/100 km kohta. Kaupleja leidis, et talviseid ilmastikuolusid arvestades ongi selline kütusekulu normaalne. Kaupleja selgitas, et keskmise kütusekulu numbrid on Euroopa standardtestidega saavutatud numbrid. Kaupleja soovitas tarbija aktiveerida Volvo On-Call rakendus, et saaks täpse sõidupäeviku statistika. 12.06.2024 pakkus kaupleja tarbijale võimalust, et kontrollib sõiduki kütusekulu 3-4 tööpäeva jooksul. Kaupleja oli valis tarbijale andma selleks ajaks asendusauto. Tarbija pakkumisega ei nõustunud.

Komisjon selgitab, et võlasuhtes peavad pooled käituma hea usu- ja mõistlikkuse põhimõttest lähtuvalt. Kaupleja pakkus tarbijale sõiduki kütusekulu välja selgitamiseks erinevaid lahendusi, tarbija ei ole kaupleja pakkumistega nõustunud. Komisjon märgib, et sõiduki kütusekulu ei sõltu

mitte ainult sõidukist, vaid võib sõltuda nii ilmaoludest kui ka sõidukijuhi sõidustiilist. Komisjoni hinnangul ei piisa üksnes tarbija väidetest ülemäärasest kütusekulust tõendamaks, et sõiduk ei vasta lepingutingimustele. Lisaks eeltoodule peab tarbija võimaldama kauplejal müüdud sõiduki väidetava puudusega tutvuda, et vajadusel puudus kõrvaldada (VÕS § 222 lg 3 ja lg 1).

Komisjon selgitab, et VÕS § 223 lg 5 kohaselt võib ostja müügilepingust taganeda, kui lepingutingimustele mittevastavus on oluline. Tarbijalemüügi korral eeldatakse, et lepingutingimustele mittevastavus on oluline. Komisjon lisab, et Riigikohus on korduvalt väljendanud seisukohta (lahendid 3-2-1-57-11 p 28; 3-2-1-34-13 p 14), et lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema täidetud nii selle formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud vastaspoolele õigel ajal taganemisavaldus, kui ka sisulised (materiaalsed) eeldused, st taganemiseks peab olema seda õigustav põhjus, eelkõige oluline lepingurikkumine VÕS § 116 mõttes. Komisjoni hinnangul on Riigikohtu seisukoht kohaldatav ka lepingust taganemise puhul VÕS § 223 alusel. Komisjon leiab, et ehkki formaalsed alused lepingust taganemiseks on täidetud (tarbija esitas lepingust taganemise avalduse komisjoni vahendusel 11.04.2024), puuduvad lepingust taganemise materiaalsed alused.

Ülaltoodust tulenevalt leiab komisjon, et tarbija nõue on tõendamata ning komisjon jätab seetõttu avalduse rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Jüri Aava

/allkirjastatud digitaalselt/